

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Perfumesco.pl sp. z o.o.

κατά

Procter & Gamble International Operations SA

Παρισταμένου του: Rzecznik Praw Obywatelskich

Διατακτικό

Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε ερμηνεία εθνικής διάταξης κατά την οποία μέτρο προστασίας που συνίσταται στην καταστροφή εμπορευμάτων δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση κατά την οποία τα εμπορεύματα κατασκευάστηκαν και σε αυτά τέθηκε σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, αλλά διατέθηκαν στην αγορά του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου χωρίς τη συγκατάθεσή του.

(¹) ΕΕ C 357 της 6.9.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 13ης Οκτωβρίου 2022 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-397/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Πωλήσεις μη υποκείμενες στον ΦΠΑ – Αχρεωστήτως χρεωθείς και αποδοθείς ΦΠΑ – Θέση του παρόχου υπό εκκαθάριση – Άρνηση της φορολογικής αρχής να επιστρέψει στον αποδέκτη τον αχρεωστήτως καταβληθέντα ΦΠΑ – Αρχές της αποτελεσματικότητας, της φορολογικής ουδετερότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων]

(2022/C 463/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Διατακτικό

1) Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ),

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους βάσει της οποίας υποκείμενος στον φόρο στον οποίο άλλος υποκείμενος στον φόρο έχει παράσχει υπηρεσία δεν μπορεί να ζητήσει ευθέως από τη φορολογική αρχή την επιστροφή του ποσού που αντιστοιχεί στον ΦΠΑ που αχρεωστήτως του χρέωσε ο εν λόγω πάροχος ο οποίος και τον απέδωσε στο Δημόσιο Ταμείο, μολονότι η ανάκτηση του ποσού αυτού από τον πάροχο είναι αδύνατη ή εξαιρετικά δυσχερής επειδή έχει υπαχθεί σε διαδικασία εκκαθάρισης και μολονότι δεν μπορεί να προσαφθεί απάτη ή κατάχρηση στους δύο αυτούς υποκείμενους στον φόρο, με αποτέλεσμα να μη συντρέχει κίνδυνος απώλειας φορολογικών εσόδων για το εν λόγω κράτος μέλος.

- 2) Το άρθρο 183 της οδηγίας 2006/112, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αρχής της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ),

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση που υποκείμενος στον φόρο στον οποίο έχει παράσχει υπηρεσία άλλος υποκείμενος στον φόρο μπορεί να ζητήσει ευθέως από τη φορολογική αρχή την επιστροφή του ποσού που αντιστοιχεί στον ΦΠΑ που αχρεωστήτως του χρέωσε ο εν λόγω πάροχος ο οποίος και τον απέδωσε στο Δημόσιο Ταμείο, η φορολογική αρχή υποχρεούται να καταβάλει τόκους επί του ποσού αυτού εάν δεν προέβη στην επιστροφή εντός εύλογης προθεσμίας κατόπιν σχετικής αίτησης. Οι όροι επιβολής των τόκων επί του εν λόγω ποσού εμπίπτουν στη διαδικαστική αυτονομία των κρατών μελών, όπως αυτή οριοθετείται από τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, εξυπακουσμένου ότι οι εθνικοί κανόνες που αφορούν ιδίως τον υπολογισμό των ενδεχομένων οφειλόμενων τόκων δεν πρέπει να καταλήγουν σε μη προσηκούμενη αποζημίωση του υποκειμένου στον φόρο για τη ζημία που προκλήθηκε από την καθυστερημένη επιστροφή του ποσού. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να πράξει ό,τι είναι δυνατό εντός των ορίων της αρμοδιότητάς του προς διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας του άρθρου 183, προβαίνοντας σε σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία του εθνικού δικαίου.

(¹) EE C 357 της 6.9.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 13ης Οκτωβρίου 2022 [αίτηση του Višje sodišče v Mariboru (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FV κατά NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.

(Υπόθεση C-405/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 3, παράγραφος 1, και άρθρο 8 – Κριτήρια εκτιμήσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας – Σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών που απορρέουν από τη σύμβαση – Απαίτηση καλής πίστης εκ μέρους του επαγγελματία – Δυνατότητα διασφάλισης υψηλότερου επιπέδου προστασίας από αυτό που προβλέπεται στην οδηγία)

(2022/C 463/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Višje sodišče v Mariboru

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

FV

κατά

NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, και το άρθρο 8 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας όταν αυτή δημιουργεί, εις βάρος του καταναλωτή, σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών που απορρέουν από τη σύμβαση, χωρίς ωστόσο να εξετάζεται, σε μια τέτοια περίπτωση, η απαίτηση περί «καλής πίστης», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1.

(¹) EE C 349 της 30.08.2021.